

działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149 str. 2) ze zmianami — Możliwość zastosowania systemu ubezpieczenia opiekuńczego do osób zatrudnionych w regionie niderlandzkojęzycznym lub w dwujęzycznym regionie stołecznym Brukseli, które zamieszkują w jednym z tych regionów z wyłączeniem osób mających miejsce zamieszkania na innej części terytorium krajowego

Sentencja

1) Świadczenia z systemu takiego jak system ubezpieczenia opiekuńczego ustanowiony przez dekret Parlamentu flamandzkiego w sprawie systemu ubezpieczenia opiekuńczego (Decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering) z dnia 30 marca 1999 r. zmienionego dekretem Parlamentu flamandzkiego zmieniającym dekret z dnia 30 marca 1999 r. w sprawie systemu ubezpieczenia opiekuńczego (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering) z dnia 30 kwietnia 2004 r., objęte są przedmiotowym zakresem stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r.

2) Wykładni art. 39 WE i art. 43 WE należy dokonać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu podmiotu wchodzącego w skład federacji tworzącej państwo członkowskie, takiemu jak uregulowanie dotyczące ubezpieczenia opiekuńczego ustanowione przez Wspólnotę flamandzką w wyżej wspomnianym dekreście z dnia 30 marca 1999 r. zmienionym dekretem Parlamentu flamandzkiego z dnia 30 kwietnia 2004 r., ograniczające objęcie systemem zabezpieczenia społecznego i skorzystanie ze świadczeń przez niego przewidzianych do osób, które bądź mają miejsce zamieszkania na terytorium podlegającym kompetencji tego podmiotu, bądź prowadzą działalność zawodową na tymże terytorium zamieszkując jednocześnie w innym państwie członkowskim, w zakresie w jakim ograniczenie to dotyczy obywateli innych państw członkowskich lub obywateli tego państwa, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się w obrębie Wspólnoty Europejskiej.

3) Wykładni art. 39 WE i art. 43 WE należy dokonać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu podmiotu wchodzącego w skład federacji tworzącej państwo członkowskie ograniczającemu objęcie systemem zabezpieczenia społecznego i skorzystanie ze świadczeń przez niego przewidzianych tylko do osób, które mają miejsce zamieszkania na terytorium tego podmiotu, w zakresie w jakim ograniczenie to dotyczy obywateli innych państw członkowskich, prowadzących działalność zawodową na terytorium tego podmiotu lub obywateli tego państwa, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się w obrębie Wspólnoty Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Miltizer & Münch GmbH przeciwko Ministero delle Finanze

(Sprawa C-230/06) (¹)

(Unia celna — Tranzyt wspólnotowy — Pokrycie długu celnego — Właściwe państwo członkowskie — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury lub na miejsce w którym nastąpiło naruszenie — Termin — Odpowiedzialność głównego zobowiązanego)

(2008/C 128/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Miltizer & Münch GmbH

Strona pozwana: Ministero delle Finanze

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 11a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury (Dz. U. L 107, str. 1) oraz art. 215 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. U. L 302, str. 1) — Zakończenie procedury w urzędzie celnym przeznaczenia poświadczonych przy użyciu fałszywych dokumentów — Termin wyznaczony na powiadomienie o fakcie, że przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie celnym przeznaczenia — Stosowanie

Sentencja

1) W celu zbadania właściwości państwa członkowskiego, które przystąpiło do pokrycia należności celnych, do sądu krajowego należy określić, czy w chwili gdy zostało stwierdzone, że przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie przeznaczenia, miejsce naruszenia lub nieprawidłowość mogło być ustalone. W takim przypadku art. 203 ust. 1 i art. 215 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny pozwalają wskazać, że właściwe w zakresie pokrycia długu celnego, jest państwo członkowskie, na terytorium którego zostało popełnione pierwsze naruszenie lub pierwsza nieprawidłowość, które można uznać za usunięcie spod dozoru celnego. Natomiast jeśli miejsce naruszenia lub nieprawidłowości nie może zostać w ten sposób ustalone, państwo członkowskie do którego należy urząd wyjścia jest właściwe w zakresie dokonania pokrycia należności celnych, zgodnie z art. 378 i 379 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92.

2) Jeżeli przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie przeznaczenia i nie można ustalić miejsca naruszenia lub nieprawidłowości, wyłącznie do urzędu wyjścia należy dokonanie przewidzianego powiadomienia z zachowaniem terminów jedenastomiesięcznego i trzymiesięcznego, o których mowa w art. 379 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2454/93.

3) Obciążenie odpowiedzialnością za dług celny agenta celnego, jako głównego zobowiązanego, nie jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 kwietnia 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-265/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ towarów — Artykuły 28 WE i 30 WE — Artykuły 11 i 13 porozumienia EOG — Ograniczenia ilościowe w przywozie — Środki o skutku równoważnym — Pojazdy samochodowe — Nanoszenie barwnych folii na szyby)

(2008/C 128/08)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Caeiros, P. Guerra e Andrade i M. Patakia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (Przedstawiciele: L. Fernandes, pełnomocnik i A. Duarte de Almeida, adwokat)

Przedmiot

Uchylenie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 i 30 WE — Ustawodawstwo krajowe wprowadzające zakaz umieszczania barwnych folii na szybach osobowych i ciężarowych pojazdów samochodowych

Sentencja

1) Zakazując w art. 2 ust. 1 dekretu z mocą ustawy nr 40/2003 z dnia 11 marca 2003 r. nanoszenia barwnych folii na szyby pojazdów samochodowych Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 28 WE i 30 WE oraz art. 11 i 13 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 kwietnia 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München — Niemcy) — Tadao Maruko przeciwko Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

(Sprawa C-267/06) (¹)

(Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Renty rodzinne z pracowniczego obowiązkowego systemu emerytalnego — Pojęcie „wynagrodzenia” — Odmowa z powodu niezawarcia małżeństwa — Związki osób samej płci — Dyskryminacja ze względu na orientację seksualną)

(2008/C 128/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tadao Maruko

Strona pozwana: Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerisches Verwaltungsgericht München — Wykładnia art. 1, art. 2 ust. 2 lit. a), art. 3 ust. 1 lit. c), art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, str. 16) — Pojęcie wynagrodzenia — Wyłączenie możliwości uzyskania renty rodzinnej przez zarejestrowanego partnera

Sentencja

1) Renta rodzinna przyznawana w ramach pracowniczego systemu emerytalnego takiego jak zarządzany przez Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen wchodzi w zakres zastosowania dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.